

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe strălucitate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melln și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Zece ani de domnie

La 8 Iunie s'au împlinit zece ani de când M. Sa Regele Carol II s'a urcat pe tronul înalțurilor Săi. Ziua aceasta a fost socotită, de atunci, ca o zi de mare sărbătoare pentru întreg neamul românesc. Ea a însemnat pentru țara noastră începutul unor vremi de mari schimbări și înfri în bine. Cel 10 ani de domnie cari au urmat de atunci au fost ani rodnici și bogați în fapte pentru întreg poporul. Fața țării noastre s'a schimbat mult în această vreme.

Au fost ani de refacere și întărire a țării. Din îndemnul și sub supravegherea M. S. Regelui s'au întărit hotarele. S'au ridicat întărituri puternice în calea dușmanului. S'a înzestrat ostirea pentru apărarea sfintelor noastre drepturi. S'au întocmit legi noi, mai bune și mai potrivite vremurilor prin care trecem. Plugarilor li-s'au deschis drumuri noi de refacere a gospodăriilor lor. Li-s'au dat ajutoare și li-s'a asigurat un preț bun pentru munca și truda lor. Au fost refăcute orașele și satele. S'au făcut drumuri noi și bune.

A fost sprijinită biserica și școala, dându-li-se locul care li-se cuvine în viața unui popor.

S'a făcut ordine și dreptate și s'a însănătoșit întreaga viața țării noastre.

Peste hotare s'a dus o politică de pace și înțelegere cu neamurile vecine, ținându-ne departe de focul războiului.

Iată de ce guvernul și poporul a socotit ca împlinirea alor 10 ani de domnie s-o sărbătorească în chip deosebit. Vremurile grele prin cari trecem, neliniștea și cutremurarea din lume au făcut ca aceste serbări să nu se poată ține așa cum am fi vrut. M. Sa Regele înțelegând vremurile grele, a găsit de potrivit ca să renunțe la aceste serbări de recunoștință, pe cari li-le pregătea țara și guvernul.

Ziua aceasta a fost prăznuită sufletește de fiecare bun Român acolo unde s'a aflat el.

La Blaj această zi mare s'a sărbătorit cu însuflețirea și dragostea din totdeauna. La toate școlile s'a făcut ridicarea pavilionului național și s'a vorbit elevilor de marea însemnătate a zilei, iar la orele 11 s'a slujit un Tezum în catedrala română unită, la care a fost de față P. S. Sa Dr. Vasile Aftenie, reprezentanți de al autorităților, profesori și elevi.

După slujba religioasă a urmat o frumoasă defilare prin fața catedralei.

În aceste ceasuri grele, de încercare pentru lumea întreagă, țara noastră privește tot mai încrezătoare spre acela care vegheză asupra destinelor ei. Poporul român unit sufletește îl învâluie cu dragostea lui neclintită și într'un singur glas strigă: „Trăiască Regele“!

Praznicul dela Blaj

Consacrarea întru episcop a Excelenței Sale Păr. Dr. Vasile Aftenie

Ziua Înălțării Domnului s'a arătat în anul acesta pentru Blaj, ca o zi de luminos și mare praznic bisericesc. Zi de mare și luminos praznic, nu numai pentru că a fost sortită să cadă în cea mai frumoasă și mai minunată lună a anului și nici pentru că se prăznuiește atunci una din cele mai mari minuni ale sfintei noastre credințe, ci și pentru că biserica a primit în această zi între aleșii ei, episcopii, pe un vrednic slujitor al altarului, păr. Dr. Vasile Aftenie.

Consacrarea de episcop a Păr. Dr. Vasile Aftenie s'a săvârșit în această zi. În vederea marelui praznic, hătrâna catedrală a Blajului a îmbrăcat haină frumoasă de sărbătoare, pentru a primi pe noul ales al bisericii lui Isus Hristos.

Slujba consacării

a început dimineața la ora 8^{1/2}, fiind săvârșită de I. P. S. Mitropolit Alexandru, P. S. Alexandru al Maramureșului și P. S. Ioan al Lugoșului.

Arătăm aici și cititorilor noștri cari n'au putut fi de față cum s'a desfășurat această frumoasă ceremonie. La ora 8^{1/2} I. P. S. Mitropolit însoțit de P. S. Episcopi Alexandru al Maramureșului, Ioan al Lugoșului și Episcopul ales, intră în biserică și se urcă pe amvon. Episcopul ales, venind din altar le cere binecuvântarea, apoi intră iarăși în altar și îmbracă epitrahilul și felonul.

Mitropolitul și Episcopii îmbracă ornatele arhieresti, apoi preoții iasă din altar și se înșiră pe două părți, iar la urmă vine episcopul ales, ținând în mână S. Evanghelie, însoțit de doi diaconi.

După ce se face înaintarea întâia, Mitropolitul întreabă pe Episcopul ales: „Ce ai venit a cere dela noi?“ iar alesul răspunde: „Eu Vasile ales al Prea Sfintei Episcopii a Ulpianei, auxiliar al I. P. S. Tale, să mă hirotonească de mâinile Tale“.

După aceasta Mitropolitul îi cere să arate adevărata de numire a Sfântului Scaun și se citește această adevărata în latinește și românește.

La întrebările Mitropolitului alesul face cuvenitele mărturisiri despre credința catolică pe care o are și promite

ascultare Sfântului Scaun, I. P. S. Mitropolit și credință M. S. Regelui.

Sfârșindu-se toate acestea I. P. S. Mitropolit și Episcopii se ridică. Unul din Episcopi dă alesului „scutul credinții, iar I. P. S. Mitropolit îi dă toiagul arhieresc, zicându-i: „Primește toiagul, ca să paști turma lui Hristos cea încredințată ție, și celor ascultători și supuși ție să fii toiag și sprijinire, iar pe cei neascultători și întăriți la cerbice, cu acest toiag să-i pedepsești, ca prin toiagul îndreptării, pe dânșii în credință să-i păzești“.

După acestea diaconii aducând pe ales către mitropolit, unul din ei zice: „Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu puterea Spiritului Sfânt, înalță-se onoratul Preot Vasile dela onorata preoție la mărita episcopie, poruncind, poruncește Stăpâne Sfinte, binecuvântându-l pe el cu darul tău cel preasfânt“. Mitropolitul îl binecuvântă, zicându-i: „Darul Preasfântului și de viață făcătorului Spirit prin mâinile smereniei noastre te pune pe tine episcop titular al sfintei episcopii a Ulpianei și auxiliar al arhi-episcopiei și mitropoliei de Alba-Iulia și Făgăraș.“ Conducându-l apoi de doi preoți, alesul face a treia înaintare, după aceea intră în altar și Mitropolitul începe Sf. liturghie.

În cursul Sfintei liturghii s'au împlinit celelalte părți ale consacării și i-s'au dat Episcopului hirotonească omoforul, inima și crucea de episcop.

La sfârșitul Sfintei Liturghii I. P. S. Mitropolit într'o luminoasă cuvântare arată calitățile noului ales, vrednicia și rostul mare la care a fost chemat și pe care-l va avea în viața bisericii noastre.

Preasfințite Părinte Episcoape Vasile,

Voința Romei și dorința mea de altă parte, te-au vrut Episcop auxiliar în Arhidieceza română unită de Alba Iulia și Făgăraș. Nu ești deci un Episcop Periodic, revocabil la discreție, nici simplu episcop titular fără jurisdicție, nici corepiscop, un fel de episcop rural, ci un Episcop auxiliar în sensul adevărat și canonic al cuvântului, care va avea în grija lui mai cu seamă soarta fiilor noștri din Vechiul Regat al României. Ai deci o mi-

siune pe cât de grea, pe atât de sublimă în același timp.

Vei avea să continui misiunea ce ai avut ca protopop al Bucureștilor, de a desăvârși organizarea credincioșilor noștri din acea vastă diasporă, de astădată însă investit cu caracter episcopal și cu puteri de vicar general, pe cari ți-le deleg și cu cari te investesc cu dragă inimă.

Ești deja călit în luptă, ești deja oțelit în puteri. Ani de-a rândul ai fost santinelă neadormită în capitala noastră și ai parcurs teritoriul Vechiului Regat dela un capăt la celălalt, vestind cuvântul Domnului, încurajând, mângâind, organizând, adunând pe fiii din risipire în mănunchiuri puternice, ajutorat în mod eficace din partea Consistorului nostru Arhidiecezan în frunte cu Arhiepiscopul său. Erai deci din acest punct de vedere cel mai indicat să continui o tradiție glorioasă cu puteri sporite acum, cu delegație mărită, investit cu aureola de Episcop.

Să dea Dumnezeu ca misiunea ta, față de fiii din risipire ai bisericii noastre — fără de nici o intenție de agresivitate față de cei de alte credințe, mai ales frații de același sânge cu noi, cu cari împreună realiza-vom mărirea Sionului Românesc — să dea roadele cele mai minunate, spre gloria bisericii lui Hristos, spre slava neamului și mărirea Tronului August al Măjestații Sale Regelui Carol II.

Activitatea ta de misionar neobosit când erai profesor de teologie, în atâtea parohii expuse ale Arhidiecezei, activitatea de sigur mai scurtă ca Rector al Seminarului nostru Arhidiecezan, experiențele ce ți-ai câștigat ca membru al Consistorului nostru Arhiepiscopesc, ca membru sau președinte al forurilor noastre ecleziastice și ca fost președinte al Reuniunii noastre de Misiuni, ne îndrituiesc la cele mai frumoase nădejdi în noul câmp de activitate ce te așteaptă.

De mult tot doreau fiii noștri din capitala țării să aibă un episcop în mijlocul lor, dacă nu se poate deocamdată să se fixeze stabil în mijlocul lor însuși Mitropolitul. Iată, gândul trup s'a făcut: ideea este acum o dulce realitate. Urmează numai ca și acești fii să-și cinstească pe noul păstor și să-i dea mână de ajutor efectiv; și nu numai cu promisiuni vagi, oricât de frumoase ar fi ele. De acum înainte să puie cu toții umăr la umăr ca să dovedească că au cerut serios ceea ce au cerut atât de stăruitor și cu insistență.

A răspuns noul episcop, vorbind despre marea chemare a preotului lui Hristos, a preotului Legii Noi. Arată că preotul trebuie să urmeze întru toate pe Isus Hristos.

„I. P. Sf. și Ex. Voastre, fiind preotul copia autentică a preotului Hristos, iar episcopul plinătatea acestei preoții, îmi voi da silința, după puterile mele slabe, să urmez și eu pe Dumnezeescul învățător.

În temeiul poruncii lui Isus: „Mergând învățați“, îmi voi da silința să instruez credincioșii incredințați grijii mele de păstor. Mă voi trudi ca viața să aibă și mai multă să aibă“.

Iar ca noi preoții să fim siguri de ascultat, trebuie să călcăm pe urmele Mântuitorului și să luptăm cu armele pe cari El le-a întrebuintat: „Învățați dela mine că sunt blând și smerit cu inima“ (Mat. 11, 29). Blandeșă și smerenia trebuie să fie icoana preotului Legii Noi. — Aceste sunt virtuțile prin cari blândul Isus s'a apropiat și a pătruns în sufletele celor mari și mici, deopotrivă.

Preotul trebuie să fie dragostea intru-

chipată. „Foc am venit să arunc pe pământ, și ce voiesc decât ca să se aprindă“ (Lc. 12,49). Și acest foc al dragostei ardea cu mai mare putere, când Isus a culminat în a și-o arăta față de noi, dându-și viața pe lemnul Crucii. Și parecă rareori s'a simțit între oameni atât de mult lipsa acestei dragostei ca în zilele noastre. În cursul veacurilor s'a deslănțuit adeseori ura între oameni, dar nicicând cu atâta furie ca azi. — Iată rolul preotului mare! Să sâdească din nou dragostea între oameni și s'o propage chiar cu prețul vieții lui, dacă lipsa o cere.

El trebuie să fie asemenea Mântuitorului, razim pentru cei slabi și mângăitorul celor zdrobiți de durere. „Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi“. (Mat. 11, 28).

În sfârșit, darurile și puterea preotească culminează în puterea de a oferi sf. jertfă a altarului și în sfințirea credincioșilor prin administrarea sfintelor taine. Miles Christi, soldatul lui Hristos, nu cucerește nici cu aur, nici cu armele distrugerii din această lume, ci cu armele cuvântului plin de dragoste și a sfintei jertfe liturgice. Aceste sunt armele cu cari misionarii catolici au încreștinat o atât de mare parte din lumea păgână.

În felul acesta preotul este folositor, ba neapărat necesar pentru societate. El este pentru ea ce este sufletul pentru corp. Imprăstie viața morală în toate fibrele ei.

Indepărtând preotul din societate, rămân dogme religioase seci fără îndrumător și îndatoriri morale fără sancțiuni. În realitate nu mai rămâne altceva decât o filosofie pur teoretică și sceptică, cu sisteme deșanțate. Va domina egoismul, vor triumfa pasiunile în trupuri, anarhia în intelectul uman și demoralizarea în inimi.

Fără preot se rup legăturile cari unesc pământul cu cerul, cari unesc pe oameni cu Dumnezeu. Dispare jertfa Sf. Liturghii, dispar altarele; nu mai există cult, nici idei religioase, și ca urmare omul încetează de a mai crede în răsplătirea binelui și pedepsirea răului, în viața ce va să vină dincolo de mormânt. Care va fi urmarea la toate acestea? Pasiunile, nemai având nici un frâu, vor izbucni ca torenții ce rup zăgazurile ieșind din alvii. Oameni plini de ură și de violență, de dorința de răpire și ucidere, vor duce în lung și lat numai ruină, durere și groază.

Disprețul, ori indiferența față de preot și de credința în adevărul Dumnezeu, este o adevărată plagă socială și dezastru pentru omenire.

În vremurile grele de astăzi, mai mult ca oricând, să ne înălțăm mințile către cer, cerșind dela Tatăl neamurilor pace pe pământ și între oameni bună învoire.

Să o facem cu atât mai vărtos, că vedem sub ochii noștri, cum persoane și pătri sociale, înainte streine de tot ce era sfânt și dumnezeesc, astăzi cercetează bisericile, ascultă slujbe și înalță rugi la Tatăl ceresc.

Bunătatea și dragostea lui Dumnezeu trebuiesc cucerite prin bunătatea și dragostea noastră!

Numai în felul acesta se va împlini Scriptura: „...roada voastră va rămânea; și: orice ați cere dela Tatăl întru numele meu, să vă dea vouă“ (Lc. 15, 16)“

Au fost de față la această înălțătoare slujbă popor mult din Blaj și satele vecine și oaspeți din alte părți.

După sf. Liturghie au fost recepții la reședința mitropolitană. Il. Sa păr.

Dr. Victor Macavei a vorbit în numele clerului, autorităților, școlilor, iar școlarul a răspuns în cuvinte mișcătoare.

S'a dat apoi o masă sărbătorească la care au fost de față părinții canonici, directorii de școli, profesorii de teologie și oaspeții veniți la serbare din alte părți. La masă I. P. S. Mitropolitul a închinat pentru Regele nostru, pentru poporul creștinătății și pentru sărbătorile zilei. Au mai vorbit P. S. Ioan al Lugojului, dl prof. dr. Alexandru Borza, P. S. canonici Ion Georgescu, Titus Mălai, Emil Man director F. R. N. a citit scrisoare de felicitare a dlui Victor Macavei dovan secretar general al Frontului Nașterii Naționale.

A răspuns tuturor P. S. Vasile mulțumind pentru bunele urări și făcând nouă legătură că în slujba pe care a primit-o va căuta să-și facă datoria cu toată inima și cu toată râvna.

Intratul mic și întreitsfântul

La sfârșitul cântării fericirilor preot se închină de trei ori în fața sf. altar, în evanghelia, inconjoară sf. masă, iasă pe ușa de miază-noapte zicând rugăciunea: „Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru“ și înconjurând sfeșnicul cel mare, face închinăciune, apoi se oprește în ușa împărătească, iar, după ce s'a sfârșit cântarea, sărută și apoi ridică evanghelia, ca să fie văzută de tot poporul, și zice: „Înțelepciune, drepti.“ Apoi intră în altar, așează sf. evanghelie pe masă și citește rugăciunea cântării întreitsfântului, în vreme ce cantorul cântă: „Veniți, să ne închinăm și să cădem la Cristos, mântuiește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, cel ce ai înviat din morți (celce ești minunat între sfinți), pe noi cari îți cântăm Aliluia.“

Intratul cu evanghelia înseamnă intrarea lui Cristos în lume ca să propovăduiască evanghelia, iar luminările ce se poartă crâșnicul înaintea evangheliei lumina harului ce s'a revărsat în lume prin venirea Domnului. Rugăciunea: „Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru...“ arată că îngerii stau pururea în slujba lui Dumnezeu și că acumă, când e vorba să se săvârșească sfânta jertfă, îi rugăm să fie de față împreună cu noi la această sf. jertfă.

Bindecuvântarea intratului arată intrarea dreptilor întru împărăția lui Dumnezeu. Sărutarea evangheliei arată marea cinste ce e dator să o aibă preotul față de Domnul nostru Isus Cristos. „Înțelepciune, drepti“ înseamnă: dreptilor, adică creștinilor, fiți înțelepți, fiți atenți, îndreptându-vă mintea și inima spre cele străine ce se cuprind în sf. evanghelie. „Aliluia“ e cuvânt evreesc și înseamnă: lăudați pe Domnul.

Urmează apoi citirea troparelor și a condacelor de către cantor, după cari preotul zice: „Că sfânt ești, Dumnezeule nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatăl“

lui și Fiului și Spiritului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor.» Poporul cântă »Sfinte Dumnezeule, sfinte tare, sfinte fără de moarte, îndură-te spre noi.« Această cântare se cântă încă de prin veacul al cincilea, când, se spune, că s'a auzit mai întâi această cântare rostindu-se din cer, iar apoi, cântând-o și poporul, s'au oprit cutremurele de pământ, ce nu mai conțineau de câtăva vreme. Sfântul Ciril spune că sf. Iosif din Arimateia ar fi auzit, cu prilejul coboririi de pe cruce a Domnului, corurile îngerești cântând această cântare.

În rugăciunea întretăiatului: »Dumnezeule cel sfânt...« preotul preamărește, alături de Heruvimi și de Serafimi, pe Dumnezeu, izvorul a tot binele și a toată înțelepciunea, și îl roagă, cu smerenie, să binevoiască a primi și din gura noastră, a celor păcătoși, această întreit slântă cântare, să ne cerceteze cu bunătatea sa, să ne ierte toată greșala cea de voie și fără de voie, să sfințească sufletele și trupurile noastre și să ne dea voie, ca să-i slujim, în toate zilele vieții noastre, întru cuviință.

În vremece cântă poporul al treilea »sfinte Dumnezeule«, preotul citește rugăciunea așanumită a scaunului celui de sus, în care se roagă pentru popor, apoi binecuvântă darurile de pe masa punerii înainte, precum și scaunul cel de sus, care se află în dosul altarului. Acest scaun de sus întipuește tronul împăratului Cristos, care a fost preamărit prin cele trei anti-fioane, s'a arătat lumii la intratul cu evanghelia, iar acum, șezând pe tronul preamăririi sale, este preamărit atât de îngeri cât și de oameni.

Părintele Iuliu.

Pilde pentru viață

A trăit 19 ani fără de a mânca ceva, hrănindu-se numai cu sf. Cuminecătura

Între anii 1417—1487 a trăit în comuna Fîclii din Elveția fericitul Nicolae de Fîclii. El era țaran simplu, căsătorit cu Dorotea Wisz, și tată a 10 copii; cu vremea a ajuns membru în consiliul comunal, iar mai târziu primar în satul său de naștere. Simțind tot mai mare atragere pentru viața singuratică, pentru post și rugăciune, la 1467 își părăsește satul și se retrage într-o pădure, unde trăiește 19 ani, fără de a mânca nimica, singura mâncare fiindu-i sf. Cuminecătura, pe care o primea abia odată la săptămână.

În tot timpul petrecerii sale în singurătate s'a rugat fără încetare, a ajunat și a priveghiat. Nu-și părăsia singurătatea decât pentru a merge la sf. liturghie în dumineci și sărbători, în comuna învecinată, dar și atunci mergând desculț și cu capul descoperit, atât vara, cât și iarna. Spunea că ori de câteori vedea că se împărțea preotul cu trupul și sângele Domnului, simțea o întărire atât de mare, încât nu-i mai era foame de loc. Mai târziu apoi, când episcopul i-a dat un preot care-i slujia zilnic sf. liturghie, așa se simțea de întărit, încât nu mânca și nu bea nimic, ci îi era de ajuns nutreământul ce-l poate da o singură hostie (pâine nedospită cu care se cuminecă cei de rit latin).

Într-o zi fratele său Petru s'a dus la biserică unde a avut o vedenie. I-s'a părut că din podelele bisericii a crescut un pom plin de flori, cari cădeau pe capetele creștinilor din biserică. Florile căzute pe capetele unora se vestezeau, iar pe ale altora rămăneau frumoase și binemirosoare.

Sosind la fratele său Nicolae, acesta i-a tălcuit vedenia avută, fără să i-o fi spus Petru și deși nu părăsise în timpul vedeniei pustni-

cia sa, în modul următor: »Pomul acela închipuiește harurile lui Dumnezeu cari se revarsă prin sf. liturghie peste noi. Creștinii, pe capetele cărora florile rămân proaspete, sunt cei ce ascultă cu evlavie sf. liturghie, pe când ceilalți sunt cei ce o ascultă numai din obișnuință, rece și fără nici o evlavie.«

Un popor harnic și cinstit

— poporul din Frunzeni-Mureș —

N'am auzit altceva despre acest popor decât că este foarte harnic și cinstit. Și, ca să mă conving, am plecat la Frunzeni — o comună mică din apropierea Reghinului — la sfințirea de biserică săvârșită acolo de I. P. S. Mitropolit Dr. Alexandru Nicolescu, duminică în 9 Iunie. Și, vă mărturisesc sincer, dragi cetitori, că am rămas încântat de el.

Sunt abia 722 suflete, dupăcum arată șematismul din 1937. Până în 1918 aveau foarte puțin pământ. De atunci încoace ei au cumpărat o mulțime de pământ, nu numai dela grofii și baronii scăpătați, ci și dela Sașii din Reghin și din Teaca. Astfel ei astăzi stau cât se poate de bine, cu atât mai ales că nu mai au nici datorii.

Și-au zidit apoi o biserică de toată frumusețea, biserică cu două turnuri, cu cupolă frumoasă și cu ceas, minunat zugrăvită, de-și e mai mare dragul s'o privești. Și, ceace e și mai rar la noi, și-au zidit-o fără de a cerși mila nimănui, numai din puterea lor proprie, luând împrumut bani dela banca »Mureșana« din Reghin aproape un milion de Lei, și replătindu-și re-

Foia »UNIREA POPORULUI«

Păsărică

Păsărică cântătoare
Ce cânti în zori pe răzoare,
Spune, pe cine, mereu,
Îl lauzi cu cântul tău!

— Eu cânt mereu, dragul meu,
Și-l laud cu glasul meu
Pe cel care mă grijește
Și de rele mă ferește.
În veci fie laudat
Al ceriului Împărat. —

Iacob Suetu
Valea-Largă, Turda

Melentea

(Urmare și sfârșit)

»Mi place, adaugă el, că tu-ți mai deschiți gura. Asta-mi place. Pentru vorbă, gura nu cere mâncare. Dar știi, totuși, ce-mi vine în minte, când te văd așa aprinsă? Pășania cu lada, cu lada ta de zestre. Știi că plecarăți pe vreme bună dela voi, dar pe drum v'a apucat o ploaie cu rupere de nor. Și unde nu s'a umflat râul, unde nu s'au trezit valurile cari durmiau în adâncuri, ș'au început să arunce armăarii pe fața apei. Chiar atunci intra în râu

carul cu patru bol, Doamne ce mai bol, parcă-l văd ș'acum, carul cu zestrea ta de mireasă. Atunci așa erai de aprinsă ca acum.

— Vezi, mă, tu ești dracul gol, strigă femeia năcăjindu-se iarăși. Ai de gând să faci odată? Ai de gând să începi cu bațjocurile? Dar tu ce-ai avut, ce avere? Iacă hârbul ăst' de casă. Ai fi așteptat se vede să-ți aduc car și bol și ladă încărcată?

— Alci iar îmi place cum ai adu-so, tu mulere. La casă de om sărac, de zestre nu-i vorbă niciodată. Dar casele bogaților tot din zestre s'aprinde și se pustiesc. Mai au noroc cu nănașii, că merg de-i mai impacă. Fără doar și poate, tu te-ai fi potrivit cu unul gazdă. Valeo, mămulică, ce dungi ai avea astăzi pe spinare. Să știi tu, cei bogați se mănle mai lute. Noi de ce să ne mănlem? Iacă, tu de pildă, de ce te mănli?

— Acum lasă-mă, Melenteo, vezi-ți de lucru, ori culcă-te, dar lasă-mă că mi-e destul pe ziua de azi«, zicea femeia.

Bădicul Melentea, însă, cât sta peste zi ori seara acasă, tot melița din gură. El avea o credință: omul sărac dacă 'nchide ochii ori gura, începe să se gândească. A cercat el de câteva ori așa, dar nu l-a plăcut amăreala aceea ce izvora par'că din toate părțile, la gândul cel mai puțin, și-l pătrundea înțea. »Gândurile, zicea bădicul Melentea, să le lăsăm pe seama bogaților. Ei au la ce se gândi, ei se pot ajuta cu gândurile, dar omul sărac oricum se gândește tot rău nimerșete, ca celace tot încarcă o povoaară când în căruță, când în teleguță, dar nici cum n'o putea duce acasă,

pentru că nici la teleguță nici la căruță nu era înhamat vr'un dobitoc...«

Cu atâta avea noroc mulerea, că bădicul Melentea nu prea era pe-acasă. Munca săptămâna încheiată în răsetele oamenilor cu cari lucra. Melentea era bun de leac, când muncia în rând cu alți săteni, Că aceștia își uitau supărările de-acasă, uitau povara lucrului, și dacă foamea n'ar fi strigat cu glasul ei de broască, din deșerturi, și-ar fi uitat și să mănânce.

Melentea va fi fost și el ostenit, dar la amiază nu se apuca să imbuce, până ce nu mergea în șir pe la toți muncitorii, până ce nu se apleca asupra merindei și n'o cerceta.

»Săraci de voi, zicea Melentea, ce măncați măi, ca la câini? Așa trebuie să se hrănească un muncitor? Ce ți e bun d-tale călcăluț dela de pâine? Dar d-tale loboda asta? Iacă și știr și fasole, și ceapă și peste tot sfânta mămulică. Mănca români prost și te'ndospă că de asta ești bun! D'apoi colea o supă, o friptură, nu vă știe face femeia?

Trecea printre muncitorii, clătănând cu tristeță și desgust din cap. Se 'ntâmpla ca vreun muncitor să fie nou venit, să nu-l știe naravul bădicului Melentea. Acela privia întâi chiorș la omul slab și deșirat, care se pleca asupra mâncărilor lui. Și nu apuca bădicul Melentea să-l spună două vorbe, când acela se scula, răstîndu-se: »Ce-l, măi bade, ce-l, măi deșiratul? Tu să-mi bațjocorești mâncarea? Nu vezi c'acuzi și-se desfac ciolanele, că nu le mai poate strânge pelița galbenă? Dar tu ce mănci lăhodule, de ne bațjocorești pe noi așa?«

— Eu, zicea Melentea, surzînd, cu carne

gulat datorita din repartitie pe popor. Au mers, până acolo încât și pe servitori i-au impus așa că și ei au contribuit la ridicarea bisericii, unii chiar cu 2000—3000 Lei.

Au și avut mângâierea, duminică în 9 Iunie, de a avea în mijlocul lor pe marele păstor, care le-a sfințit biserica. La această sfințire au luat parte nu mai puțin de peste 5000 de oameni din toate satele din jur, așa că sf. liturgie a trebuit să se alujească afară sub cerul liber. Marele păstor a avut fericirea să vadă cum mincându-se peste 400 de inși, la sf. liturgie, cu atâta evlavie și cu atâta umilință, de-și era mai mare dragul să-i privești.

Și încă ceva. Acei 722 de creștini au găzduit cu acest prilej cam 4500, de țărani din jur, dându-le nu numai de mâncare, ci și vin bun de beut. Nu era casă cât de săracă în care să nu fie găzduți cel puțin 5—6 creștini, iar la gazde am văzut și până la 60 de oaspeți.

Imi tresaltă inima de bucurie când scriu aceste șire și mi-ar plăcea, să mai pot scrie astfel de laude și despre alții.

Din Spini

— O frumoasă serbare patriotică —

Ziua eroilor căzuți pentru țară a fost sărbătorită în comuna Spini cu multă însuflețire și dragoste.

După sfânta liturgie s'a slujit, în cimitir, un parastas pentru eroii căzuți, la sfârșitul căruia corul fetelor din sat a cântat versul eroilor, făcut de cantorul Hoc Vasile. A urmat apoi un frumos program patriotic, de poezii și cântece, dat de elevii școlii primare din loc, sub conducerea dnei învățătoare Lucreția Costea.

Serbaria a plăcut mult poporului.

„Mai avem încă din „Calendarul dela Blaj“ vre-o 20 de exemplare. Celce do-rește să le aibă, să ne trimită într'un plic (cu-vertă) sau prin mandat postal 15 Lei, și noi îl trimitem imediat calendarul.

și supă. Eu măscări scumpe, măi. Vino și vezi! Il apuca de mână și nu l mai lăsa: până ce acela nu se apropia de tralsta bădicului Melentea:

„Iată carne, iată pește, iată și plăcinte“ zicea bădicul împingându-i sub nas un brâu de mămăligă, o felle de ceapă și sare.

După ce mânca se lăsa gemând pe spate.

„Măi, dragii mei, mi se pare c'ar trebui să imi aduceți un doftor. Femele-i de vină. Mi-a pregătit niște mâncări unsuroase ca acelea, și cum is lacom, am mâncat de m'am umfiat ca un baron“. Și puțu-a pe nări, în hohotul de ris al tovarășilor.

„Că nu vă hrăniți și voi așa de bine ca mine, să știți că nu numai sărăcia voastră-i de vină, ci și nevestele. Nu știu face bucate cu gust. Da a mea? Ptili bat o focul de mulere, de multe ori îl zic: „Mai las-o cu fiertura, soro, mai las' cu domnille, c'om săraci și nu suntem dedați cu sărăcia“.

De se 'ntâmpla să muncească pe undeva departe de sat, venia la prânz vr'un băiat să-i aducă veșnicul mălaiu, și veșnica bucată de ceapă. Melentea, cât ce sosla copilul, lăsa u-nealta din mână, se apropia de copil, căuta în corfă, miroslia și ceilalți îl auziau numai că se restegte la băiat:

— Ce-i asta? Iar zamă cu carne de porc? Și de ce-a pus maică-ta atâta smântână? Copilul zâmbea subțire, bucuros, știindu-i felul.

— Acum să știți, oameni buni — zicea Melentea întorcându-se spre Români — că de-oi muri odată și odată, mulere-i de vină. Cine-o pune să mă îndoaie cu toate bunătă-

Vești din Șercaia

Pentru armata noastră

Filiala „Crucea Roșii din Șercaia, de sub președinția d. nel Eugenia V. Crișan, a colectat pentru soldații noștri de pe zonă, o mie lei, câteva sute de ouă și alte daruri, oferite de cetățenii din tâgușorul nostru. — În Șercaia s'a colectat într'o singură zi, de către primărie și cu concursul elevilor străjeri dela Școala primară de stat, 2300 Kg fier vechiu, pentru trebuințele armatei. — În localitate a sosit o comisie militară, care cumpără boi și vaci pentru armată. Prin faptul că aceasta comisie oferă țăranilor noștri prețuri bune și banii îi plătesc imediat, comisia aceasta a câștigat încrederea lor și își oferă acum ei spre cumpărare vitele lor. Aceasta împrejurare a produs o bună impresie în întreg ținutul.

Plantări de nuci

În anii trecuți primăria din Șercaia a adus câțiva saci de nuci din comuna Sebeșel, de lângă Orăștie, nuci, cari sunt mult căutate, pentru că se fac mari și au coaja subțire, și le-au sămănat în pepiniera comunei. Peste 3 mil de nuci de aceștia au fost distribuiți, pe un preț mic, cu 5—15 lei bucata. Din cauza gerului mare din iarnă au înghețat mulți pomi: meri, peri, duzi, pierseci, cași, pruni și nuci. Din partea de lângă pământ a acestor nuci au început să iasă acum lăstare tinere și vor trebui să treacă 2—3 ani până se vor reface. Când vor avea un rod bogat, vor forma o adevărată bogăție, pentru cei cari au plantat acești nuci de Sebeșel.

Târguri sistate în jud. Făgăraș

Prin un ordin nou al Ministerului de comerț au fost sistate târgurile din urm. comune: Bărcuț, Bucium, Comăna, de jos, Copăcel, Drăguș, Dridiș, Lis, Ohaba, Perșani, Sâmbăta de

jos, Selistat, Șoars, Telechi, Recea și Ucea

Datele exacte ale târgurilor, cari se țineau în Șercaia sunt urm: Târg de vite în 8 Mai, 11 Aug. și 9 Nov., iar de marfă în: 11 Mai, 11 August, și 11 Nov. În fiecare Marți se ține piața de aici târg de săptămână.

Correspondent

Mai rău ca sălbaticii

— Tot băutura. — Un sat întreg se încaldea de bătaie pentru un butoi de vin —

Așa se întâmplă mai întotdeauna, când vorba de băutura. Și nici că s'ar putea să fie o trebușoară mai faină, decât aceasta. Într'un sat din județul Botoșani, în Cristești. Mai mulți feciori din sat au volt să bea pe gratis vin. Au intrat la un om mai bogat și au încercat să-l cușta un butoi de vin. Firește că gospodarul s'a împotrivit și flăcăii, ca niște viteji ce erau au spart butoiul cu topoarele. Gospodarul chemat atunci în ajutor câțiva vecini și cumetri și s'a încins o păruță zdrăvană între ei feciori. Bătăușilor le-au sărit în ajutor, și de-a parte și de alta, întreg satul, tineri și bătrâni care cu ce apucase în mână. Părăiau bătaie și parli de capetele și spinarea bătaușilor, ca la rîzbol. N'a trecut mult și a început să curgă și sânge. Mai mulți săteni au fost greu răniți, iar doi au murit în urma loviturilor primite. Iată unde duce băutura! Au ajuns acești creștini mai rău ca sălbaticii.

Oricine primește această gazetă trebuie s'o plătească. Așa poruncesc chiar legile țării. Noi n'am trimis nimeni gazetă decât dacă a cerut-o. Deci să bine voiască a ne trimite abonamentul, ca să nu fim siliți a-l preda avocatului nostru.

șile? Astea-s pentru bogații cari se întind sătul pe canapele, nu pentru un muncitor ca mine! Unde are o muncă mai grea, tovarășii îl ajută cu drag. Că bădicul Melentea i s'au cam dus puterile. De multe ori e ostenit și se elatină, ca o găină beată, pe picioare.

„Ești ostenit, bădicule — îl zice vr'un fi-cior, bucuros că-i poate ajuta.

— Ostenit pustia, ba nu-s ostenit. Da, — adaugă în taină — am băut o cupă de vin vechiu la amiază, și poate asta să fie vina. Că la mine 'n s'învință stau bușile în șir, de și-e mai mare dragul să le vezi.

Seara, la plată, s'apropie de vreunul și-i zice: Ia mai numără-ți odată banii. Mi se pare că te a înșelat. Omul, cum numără surprins, repede, vede că-i chiar lipsește ceva din plată, se 'ntoarce la stăpân:

„Apoi să mi spuți, bine-i asta, domnule. zice vreunul mai aplicat la mână.

— Ce să fie bine?

— Că mi-al tras din plată!

— Eu, din plata d tale?

— Da, d ta din plata mea“.

Stăpânul îl smâncește banii furios, și-l mai numără odată. Plata era întregă, și omul trecea opărit, să afle pe Melentea. Dar el se mesteca în grabă în mulțime, și nu-l mai vedea.

Când vine el la rând, dacă se 'ntâmplă ca acum să fi lucrat mai întâi la stăpânul acela, îl zicea:

„Eu, domnule, scot pentru cinci.

— Cum așa?

— Bine. Pentru cinci suflete“.

Stăpânul privește întrebător la oameni:

„A lăsat careva să-i ridice el plata?“

— Ba nu, s'aude din mulțime.

— Atunci ce vorbești dta?

— Vezi că după dreptate așa s'ar curve.

Eu am acasă patru ficlorași, da ăia încă pot lucra. De mâncat mănâncă, — nici lup. Acum ei is patru și cu mine cinci.“

Bogații satului nu prea stau de vorbă cu Melentea. Il plăcă și nu le place. De multe ori aduce vești pline de spalmă: ba c'adat — pe hotar — boala 'n vite. El cu ochii lui a văzut vre o douzeci crăpate. Ba c'a anzit la oraș că au să se pună biruri nouă pe cei bogați, și că se face bătaie...

În biserică se pomenea de multeori că vorbește cu glas tare. Creștinii-l priveau nerămeriți, iar popa câteodată nu se mai putea răbda să nu l întrebe:

„Ce tot ai acolo, bădic Melente?“

— Eu, nimic. Da sf. Nicolae colea d'icoană nu mi dă pace. Mă tot întreabă, că copil am. I-am spus că opt, și stăntul tot mă crede și mă întreabă iar.“

Alteori îl înfruntă popa în ușa bisericii când is adunați creștinii mai mulți.

„Eu nu-s de vină, părinte, dacă mă mureșcap și zic o vorbă tare. Sfinții-s de vină. Că au ei, să mă tot întrebe: ce mânci azi, Melentea? ce nu te 'mbraci mai bine, golănule. Eu că să le răspund, altfel ar striga tare, de n'aș putea ținea slujba.“

Mal multe glume face Melentea, că moare vre-un creștin în sat. Dacă mortu-l vede bogat, numai ce-l vezi spunând, când aude că poate trăgând toate:

O școală de mare valoare

În ziua de 15 Iulie se vor deschide la Vălenii-de-Munte cursurile Universității Populare „Nicolae Iorga”, care vor ține o lună, adică până la 15 August.

De 32 de ani se țin aceste cursuri în fiecare vară și iau la ele parte Români din toate unghiurile țării, ca să-și lumineze mințile la locul sfânt al învățării răspândite de cel mai mare învățat și însuflețitor al neamului, care este dl Nicolae Iorga.

Celce doresc să ia parte la aceste cursuri, să se anunțe la dl Constantin R. Vasilescu, casier central al Universității Populare „Nicolae Iorga”, Bulevardul Școlii Măgureanu Nr. 1, București I.

Masa se poate lua pentru 1500 Lei la cantină, iar în cămin se poate locui cu 200 Lei, primind însă numai pat și saltea. În oraș însă se găsesc cvartire destule. Celce doresc a mânca la cantină și a dormi la cămin, să trimită Lei 1700 la adresa de mai sus.

Toți cari vor lua parte, să trimită Lei 25 pentru cartea de auditor și să aibă la sine acte de legitimație.

Reducerea pe C.F.R. se va trimite la timp persoanelor cari au plătit taxele de mai sus.

Este o școală unde oamenii cu carte pot învăța multe lucruri frumoase.

Un automobil cu călători se răstoarnă într'un șanț. O mare nenorocire s'a întâmplat, la sfârșitul acestei săptămâni, în orașul Cluj. Un automobil, în care se aflau peste 50 de locuitori din comuna Someșeni, mergând cu o înțeleasă mare, din pricina drumului ud de ploaie s'a răsturnat în marginea drumului. Au fost răniți în această nenorocire 30 de călători. Dintre aceștia, 13 au fost mai greu răniți, așa că au trebuit să fie duși la spital, iar ceilalți mai ușor.

Gros-gros
Că-i bănos,
Gros gros
Că-i om bănos.

„S'o isprăvit cu mierea lui”, zice bucuros bădicul Melentea. Acum o fi stând în fața căzanelor cu zmoală clocotită, și s'o fi târșind cu dracul, cât să i dea să nu l moale acolo. Dar necuratul o să-i zică: „n'ai ce-mi mai da. Până al fost în vieață, mi te-ai dat de bună voie mie, cu trup cu suflet.”

Dacă murea vre-un om sărac și trăgea numai un clopot, cel mijlociu, numai îl auziai pe Melentea că spune:

Tingl-tingl-tingl tang
C'o murit un om sărac,
Tingl-tingl-tingl tang
C'o murit un om sărac.

„S'o isprăvit și cu asta”, zicea el bucuros. Da numai mi se pare mie că n'o avea hodină nici pe lumea cealaltă. Cum e datat cu sapa și lopata, l-o pune Sf. Petru, să sapa pe lângă pomii raiului, să facă mere multe.”

Așa-i bădicul Melentea. Când nu-i toacă mizerii la ureche, imbată de cap muncitorii cari sunt cu el, îl face să rădă și să-și bată joc de necazurile vieții, îl place să tot scadă din puteri așa pe nesimțite, ș'odată numai, când va fi să fie, să-i umbrească moartea pe neșitate. Și i-ar plăcea atunci să fie cineva să-i spuie că batjocură la ureche:

Tingl-tingl-tingl tang
C'o murit un om sărac.

— Război crâncen în Apus — Italia a intrat în război — Muncă și liniște în țară —

Sărbătoarea de 8 Iunie

A mai trecut o săptămână de apăsătoare griji și frământări. În acest început de vară cu ploaie, multe pe pământul Franței se dau, poate, cele mai crâncene lupte din câte a cunoscut lumea. La noi, țara a trăit în liniște. Ferită de durerile de acolo și-a urmat viața și munca, urmărind însă mersul lucrurilor și fiind gata.

Ziua de 8 Iunie s'a sărbătorit cu multă dragoste și însuflețire.

Întreg poporul românesc a ținut să-și arate dragostea față de acela care este cărmulitorul lui în aceste vremuri grele. Ziua aceasta, a fost prăznuțată și în strălucite de Români de acolo.

Gazetele strelne, nemțești italiene, franceze, engleze și altele au arătat marile înfăptuirii ale M. S. Regelui în cei zece ani de domnie.

Ce plăți vor primi funcționarii

Iacă din anii trecuți s'a vorbit în continu de plățile pe cari trebuie să le primească funcționarii și de o dreaptă împărțire a acestor plăți, adică de o armonizare.

Guvernul de acum a făcut și lucrul acesta. Anul acesta, încă dela 1 August funcționarii vor primi plățile după noile orândurii.

S'a făcut această schimbare pentru a mulțumi pe toți funcționarii și a le da puțința să muncească și să ducă o viață liniștită.

Situația agricolă în țară

În fiecare săptămână se ține la ministerul agriculturii câte o ștaire, în care se iau în cercetare toate lucrurile mai însemnate, cari privesc plugăria țării.

Rapoartele venite la minister arată că s'au făcut în toate părțile sămănăturile de lipsă. Socotelile făcute spun că s'au însămânțat mai mult de 12 milioane de hectare.

Peste tot au continuat muncile plugărești, cari au fost stânjenite mult de potopul de ploaie din această săptămână.

S'a arătat, tot în cursul acestei săptămâni, lipsa mare de mașini agricole, hotărându-se, ca să se dea un împrumut de 300 milioane lei pentru cumpărare de mașini. De asemenea se vor da scutiri mari la taxele ce trebuie plătite pentru mașinile cari se vor aduce din strălinate.

Războiul din Apus

Stârșindu-se luptele din Flandra și partea de miazănoapte a Franței, o parte din armata franceză și engleză s'a retras în Anglia.

Ultimele lupte ce s'au dat acolo au fost cât se poate de crâncene. Pentru cucerirea orașului Dunquerque au fost lupte mari și se dă pe râurile Somme Aisne. Pierderile au fost mari atât la aliați, cât și la Germani. Orașul Dunquerque nu se mai poate folosi ca port la mare.

După o zi de răgaz, trupele germane au început o mare ofensivă pe frontul de pe râul Somme, din Franța. I-se și zice acestei bătălii, bătălia Franței sau bătălia de pe râuri, căci în luptă se găsesc numai trupe franceze și germane.

Francezii și au organizat apărarea pe râul Somme și Aisne, pe un front de peste 300 kilometri.

La începutul săptămânii trecute avioanele germane au atăcat Parisul. Au fost aruncate peste o mie de bombe numai în primul bombardament.

Bătălia începută pe acest front a fost cu mult mai grea decât cele dinainte. Germanii au pornit la atac după o tactică nouă. Câmpul de luptă a fost acoperit de un fum gros, care învăluia diviziile de luptă. Atacul a fost deslănțuit în ținutul Amien, Péronne, Allette, pe valea râului Somme și în Champagne. Numărul carelor de luptă pornite pe front în aceste atacuri a fost de 2000.

După două zile de luptă Germanii au izbutit să înainteze în regiunea râului Allette și într-o parte a râului Somme. Frontul de atac german s'a întins mult în aceste zile. După lungi și necurmăte atacuri, urmate de pierderi mari, trupele germane au străpuns în mai multe locuri linia Weygand, trecând râul Bresle, ajungând în partea de apus a Franței, până în fața orașului Rouen.

Zilele de sâmbătă, duminică și luni au fost zile grele și de lupte mari. „Bătălia Franței” cum au fost numite luptele de acum, a atins cel mai înalt punct. Atacul dat de Germanii între Bresle și Aisne a fost cel mai mare atac din câte a cunoscut istoria. Pe un front larg de numai 150 km, peste 4000 care de luptă și o jumătate de milion de soldați au fost aruncate în luptă. Germanii înaintează, cot la cot, în rânduri strânse. Pierderile au fost mari.

În cele din urmă Francezii s'au retras. În aceste zile avioanele au atacat și de o parte și de alta.

Avioanele engleze, au atăcat în mai multe rânduri orașele germane din partea de apus și miazăzi a țării, făcându-le pagube mari.

Ea a bombardat numeroase drumuri, centre însemnate, locuri unde era adunată benzina, iar cea franceză a atăcat și ea spatele frontului german.

Aviația germană a atăcat coastele Angliei, în special portul militar Dover

Hotărârile Italiei

Mult mai grea și mai plină de așteptări a fost situația politică în strălinate. Luptele crâncene de pe pământul Franței, sfârșitul bătăliilor din Belgia și retragerea armatelor aliate de acolo a fost urmată de declarațiile Italiei că va intra în război. Marți în 4 Iunie trebuia să se țină în Italia o ședință a consiliului de miniștri. Se credea că în această ședință se va hotărî intrarea Italiei în război.

În ședința ținută s'au desbătut însă alte lucruri, iar ședința consiliului fascist s'a amânat pentru o altă dată. Totuși telegramele venite din strălinate arată că Italia este hotărâtă să intre în război, alături de Germania

Amenințări și de o parte și de alta.

Se vedea lucrul acesta din însuși scrisul gazetelor italiene. Tot mai mult s'a vorbit de

ceea ce vrea Italia în Marea Mediterană, de ceea ce ea cere de la Franța. De asemenea se spunea că s'au făcut acolo mari pregătiri militare și că se așteaptă numai hotărârea zilei când trebuie să intre în război.

N'au lipsit nici amenințările de o parte ori de alta. Așa s'a spus că dacă Italianii vor intra în război, orașele lor vor fi bombardate de avioanele engleze. La rândul lor Italianii au răspuns că și ei vor bomba orașele engleze. S'au luat deasemeni măsuri militare pe mare, control asupra vapoarelor care intră în porturile italiene. Vapoarele italiene au primit ordin să se adăpostească în porturile neutre. Tot semne că se apropie hotărârea cea mare.

Italia a intrat în război

Lun', 10 Iunie, contele Ciano ministrul de externe italian a făcut cunoscut ambasadorilor Angliei și Franței că Italia a hotărât să intre în război împotriva lor și că începând cu ziua de 11 Iunie să se socotească în stare de război cu Italia.

În după amiaza acestei zile dl. Mussolini a ținut o vorbire poporului adunat în fața palatului său, arătând pentru ce a pornit Italia la război. A mai spus apoi că Italia nu vrea să atragă și alte țări în văltoarele războiului și a dat asigurări despre această Greciei, Jugoslaviei, Elveției și Egiptului.

Războiul din Norvegia s'a terminat

Tot în cursul acestei săptămâni, de pe frontul norvegian a sosit vestea că războiul de acolo s'a sfârșit.

Englezii și Francezii, simțind apropiata intrare a Italiei în război și greutățile care vor veni, și-au retras trupele de acolo, iar Norvegienii au încetat luptele. Au rămas ca ceilalți Norvegienii refugiați să poarte lupta pe alte câmpuri, așa cum o poartă Olanda și Polonia.

Ce va face America?

Se pune iarăși întrebarea aceasta. Nu se știe ce va face America. Se va arunca și ea în focul războiului, sau va rămâne liniștită, urmând să trimită numai aliaților ajutoare în arme și avioane. Lucrurile nu sunt limpezi nici acolo, încă. Poporul american este împărțit în mai multe partide, după părerile pe care le au asupra intrării Americii, în războiul din Europa. Unii sunt de părerea că America nu trebuie să se amestece în război și să lase pe Europeeni să se descurce singuri. Alții sunt însă de părere că America trebuie să dea ajutoare cât mai grabnice aliaților și când se va vedea primejdia ea, să le dea chiar și ajutor de oameni. În vremea din urmă a fost tot mai mare numărul acelor care cer intrarea Americii în război.

Schimbări în guvernul francez

În săptămâna aceasta s'au făcut unele schimbări în guvernul francez. Dintre foști miniștri din trecut a rămas afară dl. Daladier. Nu se știe care sunt cauzele care au dus la această schimbare și care au făcut ca dl. Daladier să fie înlocuit.

Când se vor bate Americanii?

Ziarele americane și fruntașii politici americani sunt de părerea că războiul se apropie tot mai mult de America și că ea trebuie să se pregătească. S'a vorbit chiar și de introducerea serviciului militar obligatoriu în această țară. Când se va face și aceasta nu se știe. Senatul american a respins propunerile senatului american de a se da ajutor aliaților printr-o intrare a Americii în război. Totuși se pare că Americanii se vor bate atunci, când primejdia

va fi aproape de ei, adică în cazul când Germanii ar învinge în Europa și ar încerca să pună stăpânire pe coloniile franceze și engleze, din apropierea canalului Panama, adică din apropierea Americii.

16 școlărițe ucise de bombe germane la Paris

Bombele aruncate de avioanele germane asupra Parisului au omorât 16 fetițe din școlile din apropierea orașului. Într'un loc au fost omorâte 10 fetițe, într'altul 6 și 30 au fost rănite greu.

Anglia și Franța își înlocuiesc miniștrii din Rusia

Anglia și Franța și-au schimbat ambasadorii (miniștrii) care o reprezintă în Rusia. Nu se știe, care este rostul acestei schimbări și dacă ea înseamnă o schimbare a politicii dintre Anglia, Franța și Rusia.

Vreme de 47 de ani a ascultat zilnic sf. liturghie

Ziarul american „New-York-Times” scrie, într'un număr al său din anul 1934, că a murit servitoarea Margareta Mallary. Ea a fost, vreme de 47 ani, servitoare la „Grand Hotel” din New-York, iar în timpul acesta a ascultat zilnic sf. liturghie. Chiar și în ziua morții sale, a mers dimineața la ora 7 la biserică, dar n'a mai putut veni singură acasă. Credincioșii din biserică au așezat-o într'o trăsură și au dus-o acasă, unde a murit după câteva ore. Era cunoscută ca cea mai harnică servitoare, care, după ce-și sfârșia lucrurile, se ruga fără încetare lui Dumnezeu, făcea tuturor numai bine și asculta zilnic sf. liturghie.

La ce te îndreaptă beția. Faptele omului beat sunt izvorâte dintr'o minte întunecată și nelimpede. De multeori bețivul îl este rușine de el și îl pare rău că le a făcut. Muncitorul Gavrilă T. Gavrila din Ploiești gustând cam multă bețură s'a simțit dintr'odată cuprins de o mare viteză și dornic de isprăvi mari, s'a așezat cu un cuțit la capătul unui pod de la marginea orașului Ploiești, cerând trecătorilor banii ori viața. Oamenii treceau pe lângă el și nu îl luau în seamă. Săteanul Ion Stoica din Bucenii-Mari trecând pe acolo s'a apropiat să vadă ce vrea. Fără să stea mult pe gânduri bețivul i-a implântat cuțitul în piept. În ajutorul săteanului au sărit și alți trecători. Bețivul a rănit pe mai mulți din ei. Infurțați ceștia i au dat o bătaie bună muncitorului bețiv ca să-l trezească din viteză și beția lui.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Ziua eroilor la Blaj. Amintirea eroilor căzuți vitejește pe câmpul de luptă pentru mărirea patriei a fost prăznită la Blaj cu toată dragostea. La biserica parohială s'a slujit un parastas pentru sufletele eroilor patriei, iar elevii străjeri au depus o coroană pe mormântul eroilor din cimitirul Blajului.

Examenul de bacalaureat la Blaj a început în ziua de 12 Iunie. Dau examen elevii liceului de băieți și fete, în localul liceului „s. Vasile”. Comisia care examinează este compusă din doi: Augustin Malor, prof. universitar din Cluj, președinte, Gr. Pădureanu, Mihail Oltean, Veselle Sabin, Ion Cotruș, Mihaela Marian, Simeon Gzdavu, Gh. Velicu și Măteș Ioan, membrii. La Liceul comercial de băieți dau examen elevii liceului comercial de băieți și fete din Blaj, comisia de examinare fiind alcătuită în modul următor: Ion Evlan, președinte, Bucur Eugen, Cistescu R. Emilia Hopârteanu, Cristoloveanu Maria, Gh. Faina și Dragoș Gh. membrii.

O greșală. În articolul nostru din Nr. 21 de la pagina 6 intitulat: „Doamnele noastre de la Cluj au înzestrat 100 paturi la spitalul militar, s'a spus că femeile din Ghimășăgeț au dăruit 43 kg. fulor de căneapă. De fapt însă ele nu au dăruit fulor, adevărat nu căneapă nelăcrată și nespălată, ci tort spălat de căneapă, tors gata, așa că trebuie numai băgată la țesut. Au mai trimis apoi și 2 metri de pânză. Aducem cu drag la cale această greșală și ne bucurăm, cât de darulce sunt țărancele noastre din Ghimășăgeț.

Mulțumită publică. Zelosul nostru primcurator Ștefan Băcican a dăruit sfintei biserici pentru altar 2 (două) candelabre electrice în valoare de 3500 Lei, de toată frumusețea. Acest bun credincios nu prăgetă zi și noapte să se intereseze de tot ce servește mărirea lui Dumnezeu, care de sigur îl va răsplăti.

Ursul în stână. Intâmplări de acest fel cu lupi și cu urși sunt destul de dese în viața ciobanilor noștri din munte. Într'o noapte din săptămâna trecută, la stâna ciobanului Cristea Gheorghe din munții Sibiului au venit sălbăticiunile. Vălau vâltoare de lătratul câinilor și chiuaturile ciobanilor. Ursul nu se vedea însă.

In focul luptei

Lupta a început. Mitralierele își varsă focul lor ucigător. În toate părțile gloanțele cad ne-nnumărate. În chipul de față se vede un grup de soldați trăgând cu mitralierele. — Pedepsă și mânia lui Dumnezeu, nu alta, războaiele asupra popoarelor.

micăiri. Voind să tragă de câteva ori cu pușca, ca să mai sperie sălbătâciunile, un cioban s'a întors să și o ia din stână. N'a mai apucat însă, ca să o ia. Când a intrat, s'a simțit cuprins dintr'odată ca într'un clește de fier, de două brațe puternice și luat pe sus. Bietul cioban a început să strige după ajutor și să lupte cu puterea ursului. La strigătele lui de ajutor au venit ceilalți ciobani, însoțiti de câini și cu toții au încercat să și scape tovarășul din ghlarele ursului. Simțindu-se încolțit, ursul a dat drumul omului și-a luat o la fugă. Când l-au scăpat tovarășii săi, bietul cioban era însă aproape mort de groază. Rănit greu, el a fost dus la spital. Sunt puține nădejdi că va mai scăpa cu viață din această luptă cu sălbătâciunile.

Un cuib de vipere a găsit săteanul Ieronim Voicu, din Luncoșoara, pe când încărcă un car cu uscături. Ingrozit de ceea ce a văzut, săteanul a luat-o la fugă, ne mai ținând seamă de nimic. Când s'a întors împreună cu alți săteni, viperele nu mai erau.

Luptă între ciobani și țigani cărturari. În zilele trecute a fost o încăierare sălbatică, între mai mulți ciobani și țigani cărturari, pe drumul dintre Gălnari și Stărgari din Dobrogea. Țiganii șatrari Ursache Dinu, Ion Ursache, Vasile și Petru Cojani pe când se mutau cu căruțele de pe hotarul comunei Gălnari, au ajuns în drumul lor o turmă de oi a ciobanilor Călină Ion, Petru Dandea și Vasile Curcă. Cum oile acopereau întreg drumul, o căruță a țiganului Ursache Dinu a lovit o oale din turmă. Această a fost deajuns pentru ca să înceapă cearta. Infurțați, ciobanii au tăbărit cu ciomegele asupra țiganilor. Aceștia s'au apărut și ei cum au putut și s'a încins o părălială strașnică în mijlocul drumului. Bătăia a încetat după câteva minute, când pe acelaș drum s'a ivit un autobaz de călători, cari au despărțit pe bătăuși. Țiganul Ursache Dinu a fost lovit greu la cap, încât a căzut în nesimțire. Țiganii s'au plâns jandarmilor cari au început cercetări, pe urmele ciobanilor bătăuși.

Fapta bună a unui creștin. Credinciosul Bancu Nicolae a ridicat în hotarul comunei Șaroș jud. Tr. mică o cruce în valoare de 1000 lei și a cumpărat la biserică o sf. evangheliu în valoare de 3000 lei, cu ocazia sărbătorii Ispasului. Răsplătească-l Dumnezeu!

Un om norocos. În orașul Chicago din America trăiește un hoș, Eduard Zebaweș, care poate fi socotit pe dreptul ca, un mare norocos. Acest om are norocul, ca de câte ori este prins de poliție, să scape în chip minunat. Nu e vorba însă de cine știe de ce destoinicie din partea lui, ci mai mult de o boală. Omul acesta, de câte ori vede un polițist și aude apunându-i-se: „ești arestat”, cade într'un fel de desimțire asemănător cu moartea. El a fost prins până acum de mai multe ori, însă întotdeauna a fost eliberat, căci nimeni nu se gândea să țină în închisoare un om aproape mort. În zece ceasuri după ce lasă din spital, omul norocos, se face sănatos și sprinten. Indată ce se uită însă un polițist la el, cade iarăși mort.

Ca să găsească o comoară. Săteanul Irimie Morocan din comuna Pătrângenii (jud. Ilfov) doria tare mult să găsească o comoară. Visea ca în felul acesta să ajungă om bogat, mai bogat decât toți sătenii lui. Auzise el pe hotarul satului ar fi îngropată o comoară din vremea Turcilor și că în nopțile de primăvară, când sunt ploii multe limbi ascuțite de tăcări verzu, vestesc aceluia cari au norocul

să le vadă, locul unde se află îngropată o comoară. La sfatul unei țigănci vrăjitoare, Irimie Morocan s'a pus pe vrăjit, ca să poată găsi și el o comoară. Trebuia ca în trei zile de rând să nu vorbească cu nimeni, să nu poarte nici un lucru de fier la el și să nu iasă din casă. Vrăjitoarea i-a mai cerut apoi suma de 2000 Lei, ca din banii aceștia să plătească slujbe la 9 biserici, ca așa să i-se împlinească gândul. În noaptea a treia avea apoi să-i arate locul unde era îngropată comoara. Semnul unde trebuia să sape era o peană de găscă infiptă într'o urmă de bou. Se vede însă că n'au fost bune vrăjile, căci țigancă nu s'a mai arătat să-i ducă la locul bogăției, și bietul sătean prostit a rămas de răsul lumii.

Bine a mai prețuit-oi Este vorba de un țaran grec, Iani Venizelos dintr'un sătuleț din Grecia, de nevastă-sa și de un măgar. Plecase omul, împreună cu nevastă-sa, la târg după cumpărături. Printre altele a văzut un măgaruș de toată frumusețea. Iani s'a oprit în fața lui și cum i-a plăcut mult urechiatul, a încercat să l cumpere. N'avea însă bani destul și s'a învoit cu vânzătorul să-i dea pe nevastă-sa în schimbul măgarului. — Firește că aceasta nu s'a învoit și grecul a rămas fără măgar.

O căruță luată de valuri. Săteanul Iis Teofil din comuna Florești, voind să treacă apele Someșului, cu căruța, a fost luat de valuri. Cu mare greutate săteanul s'a putut scăpa și a leșit la mal. Cail și căruța n'au mai putut fi găsiți.

Mulțumita publică. Aduc, pe această cale, cele mai căduroase mulțumiri Domnișoarei Maria Angelin din București, pentru donația unui rând de odăjdii, potir și disc, în valoare de peste 5000 lei, pentru acțiunea misionară la închisori. Pr. Laurențiu Moisio. Câmpina.

14 plutași s'au înecat în apele învolburate ale Bistriței. În săptămânile trecute au fost ploii mari în tot cuprinsul țării. Pe alocurea au fost mari ruperi de nori și sape întregi au fost cuprinse de apr. Din cauza ploilor au crescut mult și apele râurilor cari au început să vină tot mai învolburate și mai vijelioase. Mai mulți plutași cari mânau plutele pe Bistrița au fost prinși de furia apelor. 14 din ei nu s'au mai putut mântui și au pierit în adânc.

A părăsit postul de ministru, ca să plece pe front. În cursul ultimelor lupte dl Paul Reynaud a dat Crucea Legiunii de Onoare, o mare decorație franceză, locotenentului Louis Jaquinot, greu rănit în aceste lupte. Locotenentul Jaquinot și-a părăsit postul de subsecretar de stat și a plecat să lupte pentru țară.

Armă minunată. Se laudă un American, că a făcut o. Este vorba de o armă minunată, un tun uriaș, cu care s'ar putea trage din Anglia în Germania și din Africa în Italia. O singură lovitură a acestui tun poate să nimicească un oraș întreg.

Intruniri colegiale. Toți frații colegi, cari au terminat „Școala Normală de Invățători” la Blaj, în an. 1900, sunt rugați a lua parte la intrunirea noastră colegială, ce va avea loc în ziua de 24 Iunie, a. c. în Blaj. Pe cei ce vor lua parte îi rog să mă anunțe. La revedere! — Zaharie Macaveiu, f. s. rev. școl. pens.

Cetiți și răspândiți
UNIREA POPORULUI

Buruienile

Sunt o mare primejdie pentru sămănături. Ploile mari și multe din vremea din urmă și întârzierea cu lucrul au făcut ca ele să se întindă și mai mult.

Iată de ce ministerul plugăriei a dat ordine pe întreagă țară să se plivească buruienile din sămănături. Aceasta se va putea face cu tineretul și școlarii din fiecare comună. Trebuie nimicite vetrele de pământ, bozi, rapiță sălbatică și alte buruieni cari înăbușă sămănăturile și le împiedecă să crească.

Se știe, că acolo unde crește buruiana nu se face nimica. Buruienile trebuie smulse din rădăcini și încă înainte de a face semințe. Cărtăirea de buruieni a lanurilor este poruncită prin lege. Art. 15 din legea pentru încurajarea agriculturii spune limpede că toți gospodarii trebuie să și plivească sămănăturile de buruieni.

Sămănăturile de primăvară fiind terminate, cea mai însemnată lucrare ce trebuie făcută acum este săpatul. Numai prin săpatul făcut la vreme putem avea o recoltă bună.

Pentru împlinirea acestor lucrări se vor folosi, acolo unde este lipsă, toate brațele de muncă din sat. Legea pentru mobilizarea agricolă și dă drept la aceasta, ca să nu rămână pământul nelucrat.

Culegeți buruieni și flori de leac!

Vara este vremea cea mai potrivită pentru culesul buruienilor și florilor de leac. Le găsim pe toate potecile, prin fânețe, prin grădini și păduri. Unele din ele s'au trecut, cum au fost bunăoară: salvia, agliciei, viorelele, socul și altele. Sunt însă destule cari mai pot fi culese în luna aceasta și în acelea care vin. Așa sunt: cicoarea, traista ciobanului, floarea de sunătoare, țintaura, teiul, isma cea bună, floarea de pelin, frunzele de stejar, frunzele de frasin, coada șoricelului, măturica și câte altele cari la iarnă ne vor prinde bine. Mai în spre toamnă putem culege rădăcina de pir, rădăcina de iarbă mare, mușețelul (romănița). De multe ori suntem siliți să cumpărăm aceste buruieni dela farmacii pe bani grei și mulți, când le putem avea așa de ușor și așa de curate din hotarele și pădurile noastre.

Florile și buruienile culese pentru leac, nu trebuie apoi să le așărlim într'un colț de pod ori cămară și să le lăsăm să se mucegiască acolo, ci trebuie să le uscăm bine, la umbră și să le așăzăm după aceea la loc ferit de umezeală, în coșuri și lăzi bune.

Despre folosirea acestor buruieni, ca leacuri și la ce sunt bune fiecare, vom scrie pe rând în numerile viitoare ale gazetei.

Dacă omul ar trăi o mie de ani

Ce ar fi dacă omul ar trăi o mie de ani? Iată o întrebare, la care cu greu se va putea răspunde. Fără îndoială că multe s'ar întâmpla. Mai mulți învățați americani au socotit, că dacă omul ar trăi o mie de ani, atunci i-ar crește tare nasul și mai ales urechile. Omul de o mie de ani ar avea niște urechi ca un elefant.

Cărți nouă

ION SVENSSON S. I.: Nonni și Mansu, doi copii islandezi (traducere autorizată). București, editura revistei „Raiul copiilor” str. General Berthelot 56. 1940. 57 pagini de format 23/15 cm., prețul Lei 25. Tipografia „Bucovina” I. E. Toroușiu București.

O istorisire foarte interesantă și drăguță despre doi frațiori din Islanda, cu numele Nonni și Mani, cari au plecat, într-o bună zi cu barca la pescuit, cu gândul de a termeca cu un fluier peștii. Fără să bage de seamă ei ajung în văltoarea mării, și petrec o noapte îngrozitoare și friguroasă în largul mării. Spre norocul lor, li scapă de la moarte o corabie de război daneză, iar aceasta îi duce acasă în Islanda. Această întâmplare e foarte drăguț descrisă de însuși Nonni, care de atunci a devenit mare, și astăzi este preot și călugăr lezuit, iară în 31 August 1940 își serbează jubileul de 50 de ani de preoție.

Judecătoria Mixtă Blaj secția Cf.

Nr. 135—1940 Cf.

Extras din publicația de licitație

In cauza de urmărire a creditorilor Banca Industrială s. a. din Sighișoara contra urmăriților Moldovan Ioan și soția Mărginean Ana dom. în Spini, Judecătoria Mixtă Blaj secția Cf. a ordonat licitație execuțională asupra imobilelor cuprinse în Cf. a com. Spini, Nr. 20, 356, 357, Nr. ord. A+3—5, 8, 10, 16, 17, 18, A+1—8, Nrii top.

Top. 439/1 fânaș în valoare de 1,100 Lei, preț strig. 825 lei, top. 460 vie în valoare de 1,500 lei, preț strig. 1125 lei, top. 579 vie în valoare de 600 lei, preț strig. 450 lei, top. 663 fânaș în valoare de 1400 lei, preț strig. 1050 lei, top. 439/2/1 fânaș în valoare de 1060 lei, preț strig. 750 lei, top. 946/1 arător în val. de 960 lei, preț strig. 675 lei, top. 1060/2 arător în valoare de 600 lei, preț strig. 450 lei, top. 69/3, 70/3 casă, curte, grăd. în valoare de 20.000 lei, preț strig. 15.000 lei, top. 237/3 fânaș în valoare de 500 Lei, preț strig. 375 Lei, top. 257/3/1, 258/2 vie în valoare de 1600 lei, preț strig. 1200 lei, top. 259/3, 260/3 fânaș în valoare de 1100 lei, preț strig. 825 lei, top. 510/1 fânaș în valoare de 200 lei, preț strig. 150 lei, top. 582/1, 583/1 vie și fânaș în valoare de 100 lei, preț strig. 75 lei, top. 656/2 vie în valoare de 600 lei, preț strig. 450 lei, top. 867/3, 868/3 arător în valoare de 1800 lei, preț strig. 1350 lei, top. 1037/2 arător în valoare de 2100 lei, preț strig. 1575 lei, pentru încasarea creanței de lei 38,598 cap. redus deja cu 50% conform Legii de lichidare din 1934 și accesorii.

Licitația se va ține în ziua de 25 Iunie 1940 orele 10 a. m. în localul Judecătoriei Mixte Blaj secția Cf. camera Nr. 4.

Imobilele ce se licitează nu vor fi vândute decât pe un preț mai mare decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt obligați a depozita la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție. Creditorii ipotecari sunt scutiți de consemnarea garanției.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit un preț mai mare decât prețul de strigare, este obligat a completa imediat garanția, la aceeași parte procentuală a prețului oferit.

Blaj, la 8 Martie 1940.

Judecător: Director de Cf.
ss. Dr. DOROGA ss. ARTH. BERAN
Pentru conformitate:
81 (1—1) INDESCIFRABIL

Nr. 226—1939

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3007/1939 a Judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Streza Emilian repr. prin avocatul Dr. H. A. Mark pentru încasarea creanței de 6335 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Iunie 1940 orele 4 p. m. la fața locului în Cisteiul-Român, la domiciliul urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 batoză, 1 tractor și 1 coșer. în valoare de 16 000 lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj, la 11 Iunie 1940.

(1—1) DRAGOȘ BUCUR, portărel

Poșta gazetei

Pr. V. Stanislav Urmenișu. Articolul trimis a sosit abia după încheierea numărului trecut, așa că nu mai era cu putință să-l publicăm, iar acum e întârziat. Primim bucuroși articole scrise pe înțelesul poporului

MITROPOLIA ROMANA UNITA — BLAJ

TABLOUL

catedrelor vacante dela școlile secundare române unite din BLAJ

Tipul școlii	Școala	Nrul de ordine al catedrei	Catedra	Observări
E.	Liceul român unit de băieți »St. Vasile cel Mare«	7 9 10 11 12 17 18 22 28	L. Latină L. Franceză L. Franceză L. Germană L. Germană Filosofie-Drept Filosofie-Drept Fizico-chimice Fizico-chimice	
C.	Liceul de fete român unit	3 4 5 6 9	L. Română L. Latină L. Latină-Elină L. Franceză Geografie	
C.	Școala Normală română unită de învățători	4 11	L. Franceză Științele agricole Pedagogie II.	
C.	Școala Normală română unită de învățătoare	2 5 8 11 13	L. Română Pedagogie II Matematici cu Fizico-chimice Științele agricole Lucru de mână-Țesut	
D.	Liceul Comercial român unit de băieți	1 2 3 4 5 6 8 9 10 11 12 13 14	L. Română L. Franceză L. Germană L. Italiană Geografie Istorie Științele comerciale Științele comerciale Șt. naturale-Fizico-chimice Șt. naturale-Fizico-chimice Științele juridico-economice Matematici Caligrafie-Desen	
D.	Liceul comercial român unit de fete	1 2 3 7 8 10 11 12 13 14	L. Română L. Română-Franceză L. Germană Șt. comerciale Șt. comerciale Științele naturale-Fizico-chimice Științele naturale-Fizico-chimice Științele juridico-economice Matematici Caligrafie-Desen	
A.	Gimnaziul industrial român unit »St. Iosif«		Una catedră de profesor partea științifică Una catedră de profesor partea literară Două posturi de măestru lăcătușerie	
	Școala urbană de gospodărie gr. I. română unită		Una catedră de prof. part. lit. Una catedră de măestră bucatărie Una catedră de măestră spălat-călcăt Una cat. de aj. de măestră ornamentațic Una cat. de aj. măestră țesut Una catedră de măestră menaj	

În conformitate cu dispozițiile Art. 12 din Legea specială decretată cu Nr. 2799 din 1 August 1929 asupra raporturilor dintre școlile confesionale române din Brașov, Blaj, Beiuș Brad și Ministerul Educației Naționale, se publică catedrele vacante din învățământul secundar de orice categorie, atât al băieților cât și al fetelor, dela școlile secundare române unite din Blaj.

Cei cari doresc să fie numiți profesori sau măestrii cu titlu provizoriu sau să fie transferați la vreuna din catedrele vacante dela aceste școli, sunt înștiințați, că pe lângă condițiile prevăzute de art. 36 din Legea Învățământului secundar, trebuie să îndeplinească și următoarele condiții prevăzute de art. 10 din menționata lege specială: La Blaj să fie de religie unită. Profesorii bărbați, cu excepția măestrilor, trebuie să fie absolvenți ai unei școli superioare de teologie sau cel puțin studenți în teologie. Profesorul bărbat, care cere definitivarea va trebui să fie și preot hirotonit.

Cererile însoțite de acte doveditoare a îndeplinirii condițiilor de numire în învățământul secundar se vor înainta până în 29 Iunie s. c. cel mai târziu, Consistorului Arhiepiscopesc român unit din Blaj, care va face numirea pe 1 Septembrie 1939, potrivit dispozițiilor prevăzute de Art. 12 din Legea specială.

BLAJ, din ședința consistorială ținută la 4 Iunie 1940.

Dr. ALEXANDRU NICOLESCU
Arhiepiscop și Mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș